

[N. Chr. Christensen.]

og som vil have til følge, at en rigsdag til enhver tid kan omstøde domme, som landets øverste domstol efter sin bedste overbevisning — det må vi da gå ud fra — er kommet til.

Jeg ved vel, at man i diktaturlandene har en helt anden opfattelse. Vi har set, at man i Hitlers Tyskland fejede domstolene til side, og følgen heraf skulle det ærede medlem hr. Aksel Larsen have visse forudsætninger for at bedømme. Jeg kan heller ikke tro, at han ved nærmere omtanke — hvis da denne omtanke i det hele taget passer ind i de cirkler, som han bruger i sin politiske virksomhed — kan finde, at sådanne tilstande er at foretrække for de tilstande, som vi har i Danmark. Også i andre diktaturlande end Tyskland har vi eksempler på, at retten går op i en højere enhed med diktatursystemets vilje og magtbud. Men vi vil til det sidste væge os imod, at en sådan opfattelse trænger igennem i Danmark.

Det ærede kommunistiske parti har tidligere henvist til, at rigsdagen dog i sin tid vedtog kommunistlovene, men man glemmer altid at oplyse, at det skete i krigstid, og at det var særlige forhold, nemlig at man ville beskytte kommunisterne imod noget, der var endnu værre, der dikterede rigsdagen dens stilling. At det fik en udgang, der ikke svarede til forudsætningerne, skyldes tysk løftebrud, og det kan ikke lægges rigsdagen til last. Men eksemplet, som jeg drager frem netop i denne forbindelse, er i sig selv en alvorlig lære, der maner til forsigtighed overfor alt, som kan bevirke villkårlighed i retsopfattelsen.

Jeg skal villigt indrømme, at hvis højesteret havde frataget grev Schimmelmann hele formuen, og han som følge heraf havde søgt tilbage til det land, som han åbenbart med så stærke bånd er forbundet med, tror jeg, flertallet af den danske befolkning havde set herpå med tørre øjne, for grev Schimmelmann svigtede på det skændigste det land, han var blevet statsborger i. Men det gjorde højesteret ikke, og så må vi affinde os hermed, fordi vi må gå ud fra, der er dømt ud fra rigtige juridiske grundsetninger, som den dømmende magt her i landet bygger på.

Nu da vi er os selv og vort liv skal leves efter de retsregler, som er gældende for vort land, afviser vi det kommunistiske forslag ikke alene som villkårligt, men som farligt for en demokratisk retsopfattelse, og det ærede medlem hr. Aksel Larsens forsøg på at fortolke en sådan afvisning som udtryk for sympati med dem, der

forrhådet landet, er lige så tåbelig, som den er naiv. Det, vi behandler i dag, er ikke et spørgsmål om sympati, det er et spørgsmål om retsopfattelse, og her sætter vi roligt den demokratiske retsopfattelse, der bygger på menneskerettighedernes lov, op imod diktaturstaternes villkårlige magtindstilling, som det ærede medlem ved andre lejligheder har vist, at han har en særlig udtalt sympati for.

Der har i dag været talt om, at der skal nedsættes et udvalg vedrørende dette spørgsmål. Jeg ser ikke nytten af at nedsætte et udvalg herom. Jeg kan forsåvidt — noget bør man måske give det ærede medlem med på vejen — deltage i kritikken af, at det i sidste samling nedsatte udvalg nøjedes med at holde et sættende møde og ikke bragte sagen til afslutning. Det er uheldigt, når forslag, der fremsættes af et parti, ikke kommer til afstemning og afgørelse i folketinget. Det var så meget mere nødvendigt at nå en afgørelse her, som det er to retsopfattelser, der står overfor hinanden, og der kan ikke ud fra den retsopfattelse, som bl. a. jeg har fremhævet her i dag, være tvivl om, at man ikke kan gå på akkord. Her ligger sagen ganske klar.

Nu forstår jeg på den ærede socialdemokratiske ordfører, at man i udvalget også ønsker til behandling spørgsmålet om udlændinges adgang til at eje fast ejendom her i landet og i forbindelse dermed spørgsmålet om, hvorvidt hele dette forhold kan tages op med tilbagevirkende kraft, om jeg så må sige. Jeg tror ikke, at vi skal ønske en lovgivning nu under fredsforhold, der går ud på foranstaltninger, som skal foretages med tilbagevirkende kraft, men jeg går ud fra, at de henstillinger, som er rettet til den højtærede justitsminister om behandling af forholdene vedrørende udlændinges adgang til at eje fast ejendom her i landet, til sin tid, hvis det skønnes nødvendigt, må finde udtryk i et forslag, og så kan man i det udvalg, der skal nedsættes herom, behandle dette spørgsmål. At det skulle gøres i forbindelse med en sag, der ligger så klart som denne, forstår jeg ikke.

Jeg vil ud fra de synspunkter, jeg her har fremsat, anbefale at stemme imod det kommunistiske forslag.

Erna Sørensen: Mit parti må i overensstemmelse med det standpunkt, vi tog, da et lignende forslag var til behandling i sidste samling, fastholde, at vi ikke ser nogen anledning til at medvirke til et så-